

Засновник –
Верховна Рада України

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО

Редакційна колегія:

Віктор КОРНІЮК, Лариса СЕВЕРЕНЧУК,
Юрій АРТЕМЕНКО, Олександр БАНДУРКА,
Іван БОКІЙ, Степан ГАВРИШ, Віктор ГРАБ,
Юлій ЮФЕ, Віктор КИРИЛЛОВ,
Олександр КОПИЛЕНКО, Анатолій МАТВІЄНКО,
Павло МАТВІЄНКО, Анатолій МАЦЮК,
Микола МЕЛЬНИК, Борис ОЛІЙНИК,
Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СЕЛІВАНОВ,
Лесь (Леонід) ТАНОК, Віктор ТАРАН (Терен)

Наукові рецензенти:

Валентин БАЛЮК (Республіка Польща),
Лариса ЛЕЩЕНКО (Республіка Польща),
Огнян МІНЧЕВ (Республіка Болгарія),
Томас ЯНЕЛЮНАС (Литовська Республіка)

Головний редактор

Світлана ПИСАРЕНКО – 235-81-55

Приміальня:

Любов САЛЮК – 235-79-58

Заступник головного редактора

Віктор КОРНІЮК – 272-46-30

Відповідальний секретар

Лариса СЕВЕРЕНЧУК – 235-79-53

Головний бухгалтер **Ірина КИСІЛЬ**,

Жанна СИМОНЕНКО – 235-79-58

Відділ з висвітлення питань

парламентської діяльності:

Завідувач: **Юлія ЦИРФА** – 234-67-78,

Олексій СИЩУК – 235-79-52,

Микола БіЛОКОПИТОВ – 234-67-78

Тарас РОМАНЮК – 234-67-78

Відділ соціально-економічної політики

та правового забезпечення:

Завідувач **Олександр МАЛІЄНКО** – 235-81-56,

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ

Відділ гуманітарної політики:

Завідувач **Ольга КЛЕЙМЕНОВА** – 235-79-52,

Лучія ПУЗИКОВА, **Лариса МАРЧУК**,

Микола СЛАВИНСЬКИЙ, **Євген ТИЩУК**

Літературні редактори:

Олена ЧОПОВСЬКА – 235-79-60,

Наталка СЕМІВОЛОС – 235-79-53,

Людмила СКОРУК – 235-79-60

Реклама та передплата:

Віра ПРАВИНА – 272-46-23,

Сергій ДУБРОВІН – 234-68-30

Дизайн – **Марина АРЕСТОВА** – 235-81-56

Верстка – **Сергій ЛОСЕНКО** – 235-81-56,

Сергій УСЕНКО, **Наталія КУТНЯК** – 235-79-60

Підтримка сайту –

Євген СИНЕЛЬНИКОВ – 235-81-56,

Олексій ЛОЗИНСЬКИЙ, **Діана ТОКОВЕНКО**

04053, Київ-53,

пров. Несторівський, 4

E-mail: mail@viche.info

E-mail: viche@rada.gov.ua

www.viche.info

Підготовка та випуск у світ журналу «Віче»

за дорученням засновника здійснює редакція.

© Віче, 2014.

Свідцтво про державну реєстрацію друкованого

засобу масової інформації КВ № 570 від 05.04.1994.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

І залишає за собою право на редагування,

опублікування наданих авторами творів та сплату

авторського гонорару. Рукописи не рецензуються

і не повертаються.

При передруку посилання на «Віче» обов'язкове.

Відповідальність за зміст і достовірність

рекламних оголошень несуть рекламодавці.

«R» – матеріали, які друкуються на правах реклами

Підписано до друку 06.05.2014.

Формат 64x90/8.

Папір крейдований. Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 9,3. Зам. № 35437.

Тираж 2500 прим. Ціна договірна.

Набрано і зверстано на комп'ютерному

комплексі редакції журналу «Віче».

Надруковано з готового оригінал-макета

у ТОВ «МЕГА-Поліграф».

04073, м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14.

Реєстраційний № Вітягу з ЄДРПОУ

ГУРС_2361 від 27.12.2013 р.

Журнал «Віче» читають у Верховній Раді та її комітетах, адміністрації Президента України, Кабінеті Міністрів України, Держтелерадіо. Він також надходить до бібліотек Конгресу США та Ради Європи, до Книжкової палати України, Національної бібліотеки України імені В. Вернадського, Національної парламентської, Державної науково-технічної, Державної бібліотеки для юнацтва, Державної науково-педагогічної, Центральної імені М. Островського.

Передплатний індекс – 74254.

Ща, що мир славить

Ольга КРАСОВСЬКА,
Микола БіЛОКОПИТОВ (фото)

но відсутності в неї за плечима професійної школи. А вона вперто запевняє: справді, немає. Усі її менш як річні мистецькі студії мали місце колись давно й увінчалися знанням про «сходінку», розтяжку кольорів.

Якби біографічна анкета не складалася із сухих відомостей, у ній обов'язково писали б: «Мирослава Збожна – невеличкова мрійниця і фантатерка». Приміром, та сама її біографія розповідає про минуле журналістично-телевізійниці, авторки програм, переможниці всіяких конкурсів, володарки диплома з держуправління у сфері національної безпеки. А тим часом глибинне, нефіксоване анкеткою «Я» заявляє про пірнання у марення – в гості до правдивих міфів та уявлень. По випірнанні на полотнах оселяються вогнеприви леві, волоокі панянки, замріяні коні, чудернацькі квіти й обов'язково – по-неземному красиві птахи.

«Є таке вірування: коли людина помирає, її душа вертається на Землю у вигляді пташки. Я собі уявила, що десь там, у Космосі, є дерево, на якому живуть ці гарні птахи. Є серед них Бажан, що виконує бажання. Сновид, що приносить різнокольорові сні. Золотар – покровитель ювелірів і мистецтва...

Виставка творів Мирослави Збожної. Галерея «Боско». Київ.

За кілька днів після вернісажу сидимо вдвох за кавою. Час для розмови настав: враження десь там, у підкірці, більш-менш впорядкувалися.

Мирослава малює три роки. Те, що творить, позиціонує як наївне малярство. Таким чином ніби замикає себе в незриме коло, що убезпечує від чіхось запитань про наявність у художниці спеціальної освіти, страхує від власних рефлексій з цього приводу. Тоді як побачене породжує сумнів стосовно відсутності в неї за плечима професійної школи. А вона вперто запевняє: справді, немає. Усі її менш як річні мистецькі студії мали місце колись давно й увінчалися знанням про «сходінку», розтяжку кольорів. Якби біографічна анкета не складалася із сухих відомостей, у ній обов'язково писали б: «Мирослава Збожна – невеличкова мрійниця і фантатерка». Приміром, та сама її біографія розповідає про минуле журналістично-телевізійниці, авторки програм, переможниці всіяких конкурсів, володарки диплома з держуправління у сфері національної безпеки. А тим часом глибинне, нефіксоване анкеткою «Я» заявляє про пірнання у марення – в гості до правдивих міфів та уявлень. По випірнанні на полотнах оселяються вогнеприви леві, волоокі панянки, замріяні коні, чудернацькі квіти й обов'язково – по-неземному красиві птахи.

«Є таке вірування: коли людина помирає, її душа вертається на Землю у вигляді пташки. Я собі уявила, що десь там, у Космосі, є дерево, на якому живуть ці гарні птахи. Є серед них Бажан, що виконує бажання. Сновид, що приносить різнокольорові сні. Золотар – покровитель ювелірів і мистецтва... А маленькій рудий песик цей сад охороняє, не пускає туди всяку погань...» (Мирослава Збожна).

І ось ще чому заявка про відсутність мистецької освіти видається маловірогідною. Художниці притаманне особливе прагнення індивідуальної лінії в творчості. Візьмімо бодай цикл «Українські ЗОДІЇ»: його фантазмагорійні сюжети знайомлять із тринадцятьма знаками старовинного народного